

Aranyalma

Szereplők:

Rhea (Maria Josefa): okos, filozofikus, nyugodt, higgadt, pozitív, emelkedett, békés, konfliktuskerülő, Héra anyja, az „idő (Kronosz) felesége”, fontos a számára, hogy egyben tartsa a családot, ő szervezte a programot. Nincs benne rosszindulat, szeretetteljes (kicsit kattant. Bíz benne, hogy a közös program során jó élményeket szereznek együtt.

Héra (Bernarda): a családi tűzhely őrzője, megkeseredett, kielégületlen, gőgös, féltékeny, kimért, hűvös, sértődött, frusztrált, csalódott, távolságtartó, bosszúálló, fenn hordja az orrát. Zeusz állandóan megcsalta (egy afférjához Echo falazott a mitológia szerint, ezért van rá kihegyezve). Athénével az a gondja, hogy szintén Zeusz egyik félrelépéséből született. Úgy érzi, hogy kijár neki a tisztelet, de nem kapja meg, ezért (is) ellenséges a többiekkel. Idegesíti Kalliopé szereplése, illetve, hogy ő csak egy múzsa az istennők között.

Aphrodité (Angustias): kihívó, szeszélyes, bohó, ribanc, teszi-veszi magát, flörtöl mindenkivel, feszegeti a határait, incselkedik. Lenézi Athénét, öntelt kivételes szépsége miatt, és ezzel vissza is él. Forróvérű, szexuálisan túlfűtött, bár vonzódik Pariszhoz, csak el akarja csábítani, nem tervez vele hosszú távra, csak kell neki (ez) a strigula (is).

Kalliopé (Magdalena): múzsa, költészet, filozófia, tudományok, versel, idéz, de mindig helytelenül, ripacs, de őszintén, művészlélek, elvont, sajátos, nagyon szenvedélyes, imád szerepelni. Átéli a verseket, amiket szaval, szereti, ha rá figyelnek, szeret a középpontban lenni, kicsit túl is tolja. Nyelvtannáci, ezért kijavít másokat, szent meggyőződése, hogy ő maga az irodalom, a költészet, a művészet. Műveltnek gondolja magát.

Echo (Amelia): cserfes, pletykás, kotnyeles, cuki, bőbeszédű, kíváncsi, sokat beszél, kis minden lében kanál, nem vezérli rosszindulat, nagyon lelkes, megtiszteltetésnek érzi, hogy itt lehet, ezért bizonyítani akar. Kicsit infantilis, kislányos, gyermeki lélek. Igyekszik megtalálni a megfejtést, nagyon beleéli magát a játékba. Őszintén meglepődik és kétségbe esik, amikor Héra megátkozza (és onnantól csak az utolsó két szótagot tudja megismételni). Elvárásolja Kalliopé szereplése, tiszteli a társait.

Erisz (Martirio): viszály/ veszekedés/ gonoszság/ áskálódás/ versengés. Eriszt nem hívták meg [Péleusz](#) és [Thétisz](#) esküvőjére (a szabaduláshoz), ezért később jön be, a többiek csodálkoznak, hogy mit keres itt. Nagyvilági úrihölgy, veszekedést akar szítani, és ezen jól szórakozik, fellengzős, úriaskodó, kellemetlen figura.

Athéné (Adela): igazság/ háború/ jog/ bölcsesség/ hadicselek/ agresszió/ kézművesség/ képzés/

Odüsszeusz/ bagoly. Zeusz és Métisz gyereke, Arakhnét megbünteti (szövőverseny). Trágár, vagány, távolságtartó, szkeptikus, gúnyos, rideg, cinikus. Gyermekkorában a játék hevében véletlen megölte a legjobb barátnőjét, ez traumatizálta, kísérti, nem bocsát meg magának. Pasis karakter, határozott, harcias, kicsit faragatlan, szkeptikus. Nincs kedve itt lenni, nem akar ebben részt venni, idegesíti Kalliopé. Hirtelen, könnyen dühbe gurul, nem hisz a szerelemben, nem érdekli a szexualitás, de féltékeny Aphroditére.

Parisz (Pepe el Romano): klasszik értékesítő (porszívóügynök). Tenyérbemászó porondmester, kicsit gépies, vőfély-stílusú, afféle makkos-lakkcipős, bájolgós fajta. A többiekkel ellentétben ez a karakter átalakul, amikor őszintén beleszeret Aphroditébe, és vágyakozva tervezgeti vele a közös jövőt, puha lesz és érzelmes, itt már nyoma sincs a „salesman” stílusnak.

***

SZÖVEG

***

Villódzó fények, telefonbeszélgetés (Rhea és Paris), előtte a telefon kicsöng:

- Szobát szeretnék foglalni.
- Kik a résztvevők? Baráti társaság?
- Leginkább család.
- Hányan jönnek?
- Hatan.
- Hány évesek?
- Vegyesen.
- Mi a cél? Szórakozás?
- Oldás. Békülés. Afféle konfliktuskezelés.
- Augusztus 12 (bemutató időpontja), megfelel?

- Jó lesz. Köszönöm.

- Én is köszönöm.

- Visszhall.

- Várjon, várjon! Melyik szobát kaptuk?

- Menny vagy pokol.

- Akkor melyik?

- Ez nem rajtam múlik.

(foglalt jelzés telefonon)

***

Párizs bevezeti a versenyzőket a szabadulósobába:

Párizs (hízalgő, tenyərbemászó, sales-es stílusban, porondmesteres műmosollyal az arcán): Szeretettel köszöntöm a Hölgyeket! Gratulálok, önök kiváló döntést hoztak; a rekreáció legjobb módját választották. Kétségkívül feledhetetlen élményben lesz részük. All inclusive- superior- luxury csomagunk minden extrát tartalmaz, ami szavatolja, hogy a kedves jelenlévők páratlan élményben részesüljenek. Fizetni Pay pallal, a Google Play áruházból és Az Appstore-ból ingyenesen letölthető, az alkalmazáson belüli vásárlásokat lehetővé tévő otp simple pay alkalmazáson keresztül, bankkártyával, készpénzben és közvetlen átutalással tudnak, továbbá aranyat és öröklétet is elfogadunk. (Levegővételnyi hatásszünet) Mosdó a bejárat mellett, ruhatár a büfé mögött, reklamáció nincs; pénz, arany, öröklét vissza nem jár. Az ÁSZF a honlapunkról letölthető, a GDPR nyilatkozatot a regisztráció beküldésével aláírták. Van kérdés? (Elindítja az órát.)

Athéné (rezignáltan): Mi a faszról hadovál?

Echo (nagyon lelkes, de butácska): Hááát, hogy a reveláció legjobb módja ez, van GDPR és a büfében ÁSZF!

Héra (Echóra mutat, Rheára néz): Magasságos egek! Ezt meg ki hívta meg?!

Párizs (türelmetlenül): Hölgyeim, az óra ketyeg... (innen megint műmosollyal): 60 percük van kijutni a szobából; ha elakadnak, kérhetnek segítséget. A padlóhoz rögzített bútorokat nem feszegetjük, a berendezést nem rongáljuk, a kedves nézőket nem zaklatjuk, nem molesztáljuk. Használják a logikájukat, minden kulcs egyetlen zárt nyithat.

Aphrodité (kihívóan, élcélődve): Kötve hiszem, édes.

Athéné (tüszentésnek álcázva): Ribanc!

Echo: Fél citrom frissen facsart leve, egy csipet oregano, egy kis gyömbér, két gerezd fokhagyma gyógyír a bajodra.

Héra (Echóra): Meg fogom ölni...

Kalliopé (szenvedélyesen és színpadiasan, nagy átéléssel, szinte transzban):

"Én rajtam jutsz a viharvert világba,

én rajtam át oda, hol nincs vigasság,

rajtam a kárhozott nép városába.

Nagy Alkotóm vezette a pimaszság;

Isten Hatalma emelt égi kényvel,

Három generáció a rokonság

Én nem vagyok egykoru semmi lényvel,

csakán örökkel; s az öröklét átok

Ki itt belépsz, (hatásszünet, a nézőkhöz: velem együtt, lássam a szátok!)

hagyj fel minden reménnyel" (lassan, tagoltan)

Echo visítva megtapsolja, **Kalliopé** meghajol.

Párizs (kicsit kizökken): Ez az én szövegem lett volna, és különben volt benne néhány hiba... (innen megint műmosoly, bár már tele a hócipője): De oda se neki! Jó szórakozást kívánok! (kimegy)

Athéné: Na jó. Akkor fussunk neki újra. Melyikünk tett átkot erre a szerencsétlen ifjúra? Azt se tudja, mit beszél...

Aphrodité: Kit érdekel, hisz délceg! Legalább szép testben kóborog ez a háborodott lélek.

Rhea (még reménykedik): Megy az idő, lányok! Nem azért jöttünk, hogy egymást tépjétek!

Echo: Ki kell jutnunk innen. Nini! Ott egy lakat! (odarohan)

Athéné: Miért nem megyünk ki az ajtón?

Héra: Ez a játék lényege, lányom!

Athéné: Sosem szólítottál így.

Héra: Rögvest meg is bánom.

Echo (a rá jellemző lelkesedéssel): Kinyílt a láda! Látjátok; nem hoztatok magatokkal hiába!

Athéné (rászegezi a lándzsát, fenyegetően): Kurva gyorsan csukd vissza! Nem volt elég tanulságos Pandóra sztorija?

Aphrodité: Minek vagy úgy oda? Megmondta a mami, hogy ez egy játék. (emelkedetten): Nem kell folyton háborúzni; az élet egy ajándék!

Héra: Nem vagyok az anyád! Inkább afféle unokahúgom lehetsz. Vagy unokanővérem? Nem látom át ezeket a családi kapcsolatokat.

Rhea: Végre kimondtad; család!

Athéné: Önámítással nem nyerhetsz csatát. Semmi közünk egymáshoz. Apám felesége nyilván gyűlöl engem, komoly migrént okoztam, mikor megszülettem. A szörfös picca meg... Ahh... A testvéremnek mondjam? Esküszöm, szívesebben látnám inkább holtan.

Kalliopé:

*Mindig gyilkolnak valahol,
lehunyt pilláju hölgy
öln, fürkésző ormokon,
akárhoz, s vigaszul
hiába hazudsz, szín igaz!***

Héra: Legalább tanulnád meg a verseket...

Athéné: Szarok az egészre. Elmegyek.

Kalliopé:

*És ha többé nem látnálak téged?
Arrogáns mivoltod, szúzi feszültséged;
Könnyem leszen sírodnak harmatja,
De a szíved rab, ezt bárki tanúsíthatja!****

Athéné az ajtó felé menet megfordul, és leüti Kalliopét, Kalliopé elterül, Echo odaszalad hozzá, élesztgeti.

Aphrodité (megvetően): ... és testi fölényét rögvest megmutatta. (Athénéhez) Ez neked bölcsesség? Hadviselés, háború, jog, csel? Leütni szegényt?! Pedig oly' szépen verselt! Mindig is ez voltál; frusztrált és hirtelen. Vérszomjas kígyók tekeregnek a gerinceden.

Kalliopé (kábán felnéz): Nem jön ki a szótagszám. Csak jelzem.

Aphrodité (lendületből folytatja): Élte az életét Ithaka királya, magasról szart rád, talán nem is épp hiába! Fegyverek mögé bújatsz, próbálsz keménynek látszani? Álszent vagy, prűd; nem mersz gyermekként játszani! Saját magad véded, csak azért kell a pajzs meg a lándzsa! Gyáva vagy és öntelt, ezt a vak koldus is látta.

Echo: Miről szólhat vajon egy vak ember álma?

Aphrodité: Egyszer oldódtál fel, mindjárt meg is ölted...

Athéné: Ki ne mondd bazmeg!

Aphrodité (nyomatékosan): ...a legjobb barátnődet.

Athéné: Senkiházi kajakos! Vond vissza azonnal!

Aphrodité: Majd ha a piros faló elesik. Én nem félek tőled. Talán engem is pókká változtatsz? Bár ha belegondolok, a póklét nem való hiába. Lassú és kellemes, mint az óceán sodrása. Csak egy kis póknyál, és máris kész a pókmű. Kreatív, de nem kell hozzá vászon, rokka vagy tű.

Athéné: Állj ki ellenem!

Rhea: Most elég legyen!

Athéné (Rheára): Ennek meg mi baja?

Aphrodité: Az időbe szerelmes...

Athéné: Az öregség nyilván szánelmas, keserves. (Innen Aphroditéhez:) Te szuka sarja! Senki nem vagy köztünk!

Héra (Athénéhez): Ha már szukát emlegetsz, itt hivatkoznék a drága, jó anyádra.

Aphrodité (Athénéhez): Most mesélj, amazon... Hogy is kerültél ebbe a családba?

Echo (itt kell két barbie, ami előkerül a ládából, azokkal kezdi bábozni): Nagy szerelemmel kezdődött, mint minden mese. Illetve, azok inkább azzal végződnek. No de. A Hold együtt állt a Nappal, a Szaturnusz gyűrűjén Uránusz korcsolyázott körbe-körbe. Ezalatt Plútó éhesen aludt a küszöbön. Már amennyire lehet éhesen aludni. Lehet, a szemét sem tudta szegény lehunyni... Adott az egek királya, őt ismerjük. (Hérára néz, visszakozik kicsit): Persze szeretjük és tiszteljük. És vala egy titanisz, afféle laboráns fajta. Pfizer, Moderna, már talán csak legenda. Szóval, a gyógyszerész fogja fioláját...

Héra (félbe szakítja): Én ezt nem hallgatom.

Echo: A féltékenység főbűn? Érdemes lenne felvenni a listára... Szóval, visszatérve a narratívára: a hála fontos érzés. Időnként indokolja a házasságot.

Héra: Ezt az aljas, szemenszedett, ócska hazugságot! A férjem engem szeret!

Echo (Athénére mutat): Mégis az ő anyját dugta meg!

Héra: Nem megdugta, lenyelte!

Aphrodité: Abból általában nem sarjad élet.

Athéné: Mégis itt vagyok.

Héra: És a puszta létedtől is menten elborzadok. (innen Echo-hoz) És te! Cserfes, semmirekellő kis picca! Miért nem tudsz egyszer lakatot tenni a szádra? Miért nem tiszteled, akiket tisztelned kellene, miért nincs benned alázat, miért nem tudsz hallgatni? Miért kell mindig a hangodat hallatni? Torkig vagyok veled, folyton nyüzsögsz, rólad szól minden, pletykálsz, közben csak egy kis idétlen szirén vagy. Visszajössz, mint egy bagoly...

Athéné: Nana! Inkább egy megvadult sziréna.

Héra (fenyegetően Echonak): Végleg végeztem veled.

Kalliopé (feléled): Szituáció: alliteráció!!!

Athéné: Múzsának hiszi magát az idétlen hipszter.

Aphrodité: Engem nem zavar, szerintem aranyos. Legalább feldobja ezt a síri hangulatot.

Athéné: De MIVEL? Képtelen egyszer- csak egyszer helyesen idézni...

Rhea (csitítja Athénét): Minden mű egyetlen, időtlen, névtelen szerző tollából származik.****

A szeparációs szorongásod bizarr és felesleges.

Echo (Kalliopénak): Mindennek fényében a léted: esetleges.

Rhea: A plágium fogalma légüres térben, parttalan lebeg. A nyelv közös, egy nagy egész parányi része csak. Bármit is mondasz, a meglévő készletből válogatsz.

Echo: Akár, ha érzel...

Rhea: A határaidat nem tudod átlépni. Ezen a horizonton senki sem hajózhat át; mondj bármit, előtted már biztosan elmondták. Hiányos a mű, melyben nincs ott az ellentéte.****
Igaztalan a hit, ha tárgyát nem tudod megtagadni.

Aphrodité: Ha magamban hiszek, az visszaható névmás?

Athéné: A társaságod, esküszöm, nettó emberkínzás...

Aphrodité: Szépségem végzetes kiváltság, és te ezt irigyled tőlem. Bennem minden megvan, amit férfi kereshet egy nőben.

Athéné: Tisztesség? Alázat? Becsület? Jóakarát? Ismered te egyáltalán ezeket a szavakat?

Aphrodité: Ha nyelvtanár kell nekik, majd téged szólítanak.

Kalliopé:

Csodálatos, az ember bő kebelrel

Eseng epedve szerelem után,

S csak kint arat.*****

Echo: Ez egy macska! Megtarthatom?

Rhea: Drágám... Csak egy halom éppen együtt álló molekula és atom.

Aphrodité: A szenvedély minden embert egyenlővé tesz.

Athéné: A szenvedély legfeljebb mindenkit lezülleszt.

Rhea (elmélázva): Az egy a legnagyobb szám.

Héra: Ez bekattant?

Athéné: Nyilván.

Rhea: Egy, mint egész, egészség, egység. Oszthatod, de nincs mivel szorozni. A mindenséget nem lehet hatványozni. Itt letérdel a matematika.

Héra: Ezt érdemes lenne a Fibonacci-számok halmazán megoldania.

Echo: Mit? Hiszen nem is volt egyenlet.

Athéné: Ezek a félhülyék a semmiről csevegnek.

Rhea: Ha semmid sincs, minden a tiéd. A semmiben ott lüktet minden. A kimondott szavak és a tettek korlátoznak, a megvalósítás akadályoz. A választás behatárol.

Athéné (dühösen): A kibaszott semmiről magyarázol. A semmiről állítod a semmit. Inkább meg se szólalj.

Begurul közélük az aranyalma „A legszebbnek” felirattal, mindenki odaszalad.

Echo: Úgy látszik, az árban benne van a kaja is. Mondjuk ez hatunknak épp kevés lesz.

Héra: Lehet, hogy a megfejtéshez kell, vagy egy újabb feladvány.

Rhea: Végre egy kis lelkesedés a résztvevők arcán...

Aphrodité: Áll rajta egy szöveg. Hogyaszongya: A legszebbnek. Ó, milyen kedves! Bár nem túl kreatív. Ne a zöldségesnél vásárolj; inkább ékszerboltba menj! Aranygyűrűt vegyél, ne egy mangón üzenj.

Athéné: Ez egy alma. Idióta.

Aphrodité: Pont ugyanúgy nem kell az sem. Talán vitaminhiányosnak látszom?

Athéné: A bőröd kissé fehér, akár a májad.

Aphrodité: Gátlásoktól fűtött, frigid, leszbikus állat!

Héra: Miből gondolod, hogy a tied?

Aphrodité: Hisz az áll rajta: A legszebbnek.

Athéné: Pontosan. Nem az, hogy a legnagyobb szajhának...

Aphrodité: Irigy liba, most már komolyan sajnállak. Rajtad az sem látszik kívülről, hogy nő vagy férfi vagy.

Rhea: Egy kis sminkkel egész helyes lenne. Ledobná a sok vasat, túsarkúba bújna, kipirosítanánk a pófiját, kikennénk a körmét. Sisak helyett tiara, páncél helyett szőrme!

Aphrodité: Ennek édesmindegy milyen színű a tövig rágott körme.

Héra: Bájosak vagytok, de az alma nyilván engem illet.

Echo (a távolba): Szeretlek, Nárcisz! (Itt kinéz a tükör előtt billegő Nárciszra)

Athéné: Nyugi, kislány, minden érzelmed csak egy-egy vegyület.

Héra (Echonak): Mint a Shrekben a Szamár, locsog, fecseg, kommentel. Titeket nem zavar? Ó, hogy az ördög vinne el! Nem az a baj, hogy pofázol, hanem, hogy hazudsz!

Echo: Tényleg szeretem, nem volt hazugság!

Héra: Oké, az is baj, hogy pofázol. De erre most, kis nimfa, keményen ráfázol. Soha többé ne tudj szólni; ne közölj, ne beszélj, ne állíthass semmit. Csak azt ismételd, amit hallasz, és abból is egy cseppnyit. Két szótagot kapsz; a két utolsót, gazdálkodj ezekkel. Lássuk, elbírsz-e ezzel a súlyos keresztel. Mi lesz így vajon a szerelmes szíveddel?

Echo: Vedd el! (Rácsodálkozik, hogy csak ennyi jön ki a száján.)

Aphrodité (döbbenet): Az átoknak nincs átfutási ideje, mint az utalásnak?

Rhea: Egyetlen pillanat kell csak a változásnak. Sosem egy folyamat, nincs eleje és vége. Ez a szép benne: szempillantás alatt megy végbe.

Echo: Égbe...

Héra: Inkább egyenest a pokolba. Vagy bánom is én hova; csak szállj fel a vonatra. Különben kérdezte valaki, hogy hova kérsz jegyet?

Echo: Egyet...

Héra: Mondom, nem jegypénztár!

(Echo sírva fakad)

Rhea (Echot csitítja): Ne sírj, kedves, a lányom csak tréfál.

Athéné: Ne légy ilyen gyerekes, add vissza a hangját! Önző vagy és öntelt, és merre jársz, csak kín fakad és fájdalom. Apám sem csalna, ha nem kötnéd gúzsba.

Héra: Talán kényszerítettem, hogy a fél Olymposzt meg...

Parisz (hangszóróból, félbeszakítja): XX percnél járunk, fogy az idő. Kérnek segítséget, tanácsot, útmutatást a hölgyek? Jól átvizsgálták a fiókokat? A szőnyeg alá is benéztek?

Bevallom, tán még nem is láttam, ilyen tehetséges versenyzőket...

Mindenki egyszerre a hangszóróra: KUSS!

Athéné: Hol tartottam? Megvan! Húzd ki a karót a seggedből, és kezdj végre élni.

Héra: Ne merészelj velem ilyen stílusban beszélni!

Athéné: Nézz már végre magadba!

Rhea (még mindig Ehot nyugtatja): Ne félj, kis szívem, nincs feletted hatalma.

Echo: Alma...

Aphrodité: Oh, majdnem megfeledkeztünk róla!

Héra (Kalliopéra): És ha Csacsinszának szánták?

Athéné (félhangosan felszisszen): Ennél nagyobb sértést... Szinte már barbárság!

Kalliopé:

Gondoltam: drága, kicsi társam,

Próbállak mégis megenni

Ebben a gyilkos, vad dúlásban. *****

Athéné: Hülye vagy? Meg ne edd!

Aphrodité (a hangszóró felé, ahonnan Párisz hangja szólt): Értem én, szerelmem, ha így akarsz üzeni!

Echo: enni!

Héra: Bélpoklos nimfocita...

Aphrodité: Hozzád megyek, Drága!

Athéné: Már van férjed, te lárva...

Aphrodité: De az mihaszna és sánta.

Rhea: Dolgos és jóra való. Becsüld meg gyermekem.

Aphrodité: Még ma egybekelünk! Ígérem, Kedvesem!

Athéné (kifigurázza): Ígérem, *nedvesen*... (Mindenki rákapja a tekintetét, Athéné felteszi a kezét).

Aphrodité: Csak szabadíts ki innen...

Itt jön be Erisz.

Erisz (lendületes, ripacskodó úrinő, az a boás fajta): Áció, ráció, három generáció!
Szervusztok, lányok! Miről maradtam le? Pezsgő, torta öltánc? Vagy ez nem olyan buli?
Miről szól a misszió?

Echo: szió!

Erisz: Bogrács, bor, pálinka?

Echo: inka.

Erisz: Szerintem görög. Fejtörők, társas, fotók, nosztalgia? Viccek, anekdoták, ötóra tea? Mi a küldetés?

Athéné: Ez inkább büntetés.

Erisz: Valami azt súgja, van némi feszültség. Minden oké, csajok? (A nézőkhöz:) Kicsit frusztráltak a tagok. Ki kell jutnunk innen, ugye ez a feladat? Akad itt valaki, aki végre beavat? (Rheához:) Még talán te tűnsz a leghiggadtabbnak. Kérlek, tegyél irányba. Ugye nem csatlakoztam hozzátok hiába?

Héra: Álljunk meg egy szóra!

Erisz: Int a főhősnő, és megakad a próza.

Kalliopé: Ha már így adja magát, valaki szúrja be, hogy „Trója”!

Héra: Küldtünk galambot levéllel, volt Facebook esemény. Postai meghívó, e-mail, sms, körtelefon, kapucsengő, futár, hírnök, viber, whats app, google calendar, skype. Biztosan nem voltál rajta egyik címlistán.

Athéné: Se.

Rhea: De- ha már itt vagy, kérlek, csatlakozz hozzánk. Minden „Árgus” szempár jól jön a szabadulás során.

Athéné (magában Eriszre): Ó, hogy vágnálak pofán.

Héra: Bejön, leszboszi? Magatokra hagyjunk, kimenjünk esetleg? Küldessek pezsgőt? Hozzá egy kis epret?

(Fény le, valaki énekelni kezd a szerelemről, világítás rajta, erre bejön Parisz)

Héra: Ó, ugyan, szerelem?! Mily’ kevés a boldogsághoz! Nekem elhahagytad: attól minden férfi elkárhoz.

Kalliopé: Ikes ez az ige.

Héra: Ha van hatalmad, már nincs szükséged senkire. Bármit megkaphatsz, bárkivé válhatsz! Nincs olyan cél a földön, nincs olyan vágyalom, ami ne teljesülne, azonnal, barátom! Kecsegtető, igaz? Hívogató, nemde? Nincs az a halandó, aki nemet mondana erre.

Athéné: Mit érsz a hatalommal, ha imbecill maradsz? Ész nélkül a rossz végén fognád meg a fa...

Héra: szemet! (Mindenki ránéz, Héra megvonja a vállát) Most mi van? A tűzhely mellett még megégeti magát.

Parisz: Ó, te jó ég, de kibaszott fura ez a család!

Athéné: Tőlem logikát kapsz, csak add nekem az almát! Rendszereket adok, összefüggéseket, amire mindig támaszkodhatsz. Műveltséget, ésszt, tudást! (emelkedetten, szinte szuggesztív stílusban)

Aphrodité: Mit meg nem ér egy jól megkésett dugás..? Mondjuk, lehet, hogy csak éhes.

Héra: A Jóisten szent szerelmére, fogd már be, Édes!

Aphodité: Melyik jó istenre gondolsz, drága anyám?

Héra: Ezt már tisztáztuk egyszer...

Aphrodité: Tánc, multság bor, Ciprus! Letelepdednék ott, ó, hogy hiányzik! Azok voltak életem legszebb évei.

Kalliopé: A szerelem halott és élvezi. *****

Aphrodité: Az őszinte szerelem nem múlik el soha.

Athéné (indulattal): A szerelem sáros, szutykos, nyálkás, jéghideg pocsolya. Ami belefolyik a cipődbe, eláztatja a zoknid, a lábad, és fázni kezdesz. Felfelé kúszik végig a testeden a dermesztő hideg. Míg teljesen át nem fagysz.

Héra: Honnan is jött pontosan a „Pallasz”? Válaszolj, kérlek! Lady Ész, erő, / És oly' szent akarat...!***** Inkább tartsam vissza ezeket a szavakat? Bosszút állnál, kínoznál dárdával, szabályával, késsel? (provokál)

Athéné: Pusztá kézzel, amíg vérzel.

Héra (Aphroditéhez): És te, hófehér gerle, most rögtön frigyre lépnél ezzel a fazonnal?

Echo: Azonnal!

Erisz: Nagy nimfó a kis nimfa... De kanyarodjunk csak vissza! Itt ez a jóvágású fiatalember. Vajon mit kezd ennyi szép ígérettel? Nyilván tudja, hogy csupán egyet választhat. Kit illet az alma, kinek adnád szívesen? Gondolkodj, mérlegelj, ne hamarkodd el a feleletet. El ne cseszd nekem ezt a szép jelenetet!

Aphrodité: Szívem érted lángol, eztán csak a tiéd leszek!

Athéné: A helyedben azért rákérdeznék, hogy előtted kié nem volt.

Parisz: Ez félreértés lesz hölgyek, kérem, hagyják abba a műsort. Az almát nem én küldtem, ezt fontos, hogy tudják. Javasolnám inkább, hogy folytassák a munkát. (indulna kifelé, Kalliopé visszarántja).

Kalliopé: Sehova innen, ember! *****

Héra: Válassz közülünk! Kinek adnád az almát, ha te küldted volna?

Erisz: Persze, hogy ő küldte, csak megfutamodna! Ennyi szépség közül biztos nehéz választania.

Athéné: Ne légy gyáva! Félszeg pasira mégis melyikünk vágyna?

Aphrodité: Ülünk majd a verandán, és meredünk a távolba. Mögöttünk a lemenő nap fénye borítja az eget, halk szellő fújdogál, a bölcsőben ott ring a gyermek. Az orra a tiéd lesz, tőlem öröklí majd a szemét!

Echo (a fejét csóválja): szemét...

Athéné (hányingert imitál): Ez egy merő szirup, inkább válaszd a csatazajt! Háborúba megyünk, harcolunk, hódítunk! Leigázzuk a népeket! Szablya, lándzsa, páncél, sisak. Puska, fegyverek, ágyúdörgés, nyilak.

Aphrodité: És tudom is, hogy mi lesz a kicsi első szava...

Héra: *Segítség?*

Athéné: Ezt hallhatod mellettem is eleget. Minden vesztes katona térden állva kesereg. A cipődre borulva könyörögnek irgalomért, esküsznek. Százszor a pokolba kívánnak bennünket. De ettől szép ez a hivatás; buja, édes, bizsergető!

Erisz: Halljuk, mit ígér a következő!

Héra: Az ígélet üres, én biztonságot adok. Mindent, amire vágysz! Mellettem a tiéd lesz a világ minden java.

Aphrodité: Azt mondja majd: Apa.

Parisz (vágyakozóan, elmélázva): Pici keze lesz...

Aphrodité: Pici keze, pici lába, pici ajka, pici szája...

Rhea: Az épp ugyanaz.

Athéné: Pici esze, pici agya, pici erkölcs, az is laza. (kacsint)

Parisz (lelkesen, szerelmesen): Téged választalak, téged illet az alma.

Héra: Ennyi faszság hallatán az eszem is megáll.

Echo: egáll.

Héra: Bár ez mellékes...

Echo: Ékes...

Héra: ... példája ez a hülyeségnek. Ez a nyomorult egy almáért adta el a testét.

Echo: Estét!

Athéné: Mész valahova? Van még XY percünk! Oldjuk meg a rejtvényt, különben ez a hely lesz a vesztünk!

Héra (Aphroditének): Azért olyan nagyon szerelmes ne légy. Ugye tudod, hogy tovább kell adnod a kezét?

Aphrodité: Mennyivel könnyebb lesz elvenni az eszét... Ne légy már ennyire sarkos, szögletes!

Héra: Nem én mondom, ez már le van írva. Talán neked is ismerős: a mitológia.

Athéné (sértődötten legyint): Szarik az írott szöveg szabályaira. Ott van még a kagylóhéj a seggén! Csak ringatózik a víz felszínén – és mereng, ábrándozik.

Parisz: míg egyszer meg nem állapodik.

Aphrodité: és gyarapodik.

Parisz: részemről akár most is nekikezdhethünk. A műszakom hamarosan lejár.

Athéné: Nézzoda... Már nem is olyan fura ez a család?
Parisz kivezeti Aphroditét, egyértelmű, hogy mi történik.

Athéné: Kította valaki a 18-as karikát? Mi ez, ha nem öncélú szexualitás?

Héra: 5 karika is elég. Ha jól hallom, a srác egy olimpikon...

Rhea: A cél a gyermeknemzés, te is hallhattad a terveket.

Athéné: És mindezt egy almáért, amin az áll: a legszebbnek?

Héra: Eddig sem igen kellett indok neki.

Erisz: Csak provokál titeket! Vajon hogy meri? Ennek semmi sem szent, legkevésbé a család! Még egy ilyen hedonista, önző porcelánbabát! A helyzetekben én ezt nem hagynám annyiban!

Athéné: Mi olyan érdekes ebben a nyavalyás pasiban?!
Aphrodité csapzottan bejön, eszi az almát.

Kalliopé:

Csobog a langyos víz, fürödj meg!

Ime a kendő, törülközz meg!

Sül a hús, enyhítse étvágyad!

Valaki varrjon neki egy szép fátylat! *****

Rhea: Kezdehetjük szervezni az esküvőt, galambom?

Aphrodité: Ne fáradj, részemről biztosan kihagyom.

Erisz: Pedig jó kis leánybúcsú lehetne előtte!

Athéné: Ha valaki visszatekerné az örökkévalóság kerekét... Nekem ennyi épp elég.
Húzzunk már el innen! (Rheához) Mégis mit gondoltál? Idejövünk, szórakozunk, jól érezzük magunkat? Ez ennél jobban talán már el sem fájulhat!

Erisz: Hétnapos torta, habos ruha, mázas lagzi.

Aphrodité: Mondom, nem lesz esküvő, baszki!

Kalliopé (Erisznek): felcserélted a jelzőket.

Erisz: Ezt talán jelezd a szerzőnek.

Athéné: Oh, ehelyett mennyi értelmes dolgot csinálhattam volna! Mintha az embernek nem lenne más dolga!

Héra: Cuki...Hogy hiányzik neki az istenverte rokka!

Athéné: Minden egyes feladványt megfejtettünk.

Aphrodité: Már réges rég kint kéne lennünk.

Athéné: De nem változik semmi, nem nyílik az ajtó. Nem süllyed a mennyezet, nem mozdul a padló.

Rhea: A változás maga az állandóság.

Aphrodité: Oly végtelenül telnek a percek, az órák...

Héra: Félsz, hogy megőszülsz? Fakul a hidrogén?

Aphrodité: Inkább csak unatkozom, vagy mit tudom én...

Athéné: Mindvégig rossz irányba haladtunk. Ne a megoldást keressük, hanem amikor már kint vagyunk.

Héra: Nem érdekel a megoldás? Te itt akarsz maradni?

Erisz: Na végre! Most talán tényleg ki fog akadni...

Athéné: A percben, amikor megvan a rejtély kulcsa, még *épp itt* vagy. Ezért a szabadulás záloga a *következő* pillanat.

Aphrodité: Tán nyomja a sisak az agyadat?

Héra: Kérjünk meg valakit, szőjön fonalat. Azt követve biztos kijutunk.

Kalliopé:

*Ismeritek a teknős vonulását,
És Akhilleuszét a gyűrött földeken?
Ők ketten, kik a futóversenyt játsszák,
ismeritek ezt a történetet?*

*És tudjátok, rajtkőhöz ketten álltak,
És tudjátok, egy kis előnyt adott
a futó a vánszorgó kisállatnak
hasadt patákon, hártvás lábakon?*

*Ezzel az előnnyel a teknős győzött
a sérthetetlen hős helyett,
ismeritek amit a mester kutat;
ezt a történetet ismeritek? ******

Athéné: Ahova a teknős érkezik, oda kell futnunk! Tényleg nem értitek? Korlátolt csürhe. Itt senkinek nincs egy szemernyi esze.

Aphrodité: Mégis jó a fonal, majd megfojtom vele.
Athéné odalép az órához és előre tekeri egészíg.

Rhea: Ne!

Az ajtók kinyílnak, sötét. Villany fel, a szereplők ugyanott vannak.

Parisz (az elejéről ismert szöveg, kicsit átírva, talán visszhanggal, egyre halkul): Szeretettel köszöntöm a Hölgyeket! Gratulálok, önök kiváló döntést hoztak; a *reinkarnáció* legjobb módját választották. Kétségkívül feledhetetlen élményben lesz részük...

Based on:

- Federico Garcia Lorca: Bernarda Alba háza
- Jean-Paul Sartre: Zárt tárgyalás
- Emanuel Swedenborg: tufa, mit olvastam tőle
- Görög mitológia (Aranyalma)

Átiratok, idézetek:

*Dante: Isteni színjáték

**Radnóti Miklós: Aludj

*** Petőfi Sándor: A vén zászlótartó

****Madách Imre: Az ember tragédiája

*****Ady Endre: De ha mégis?

***** Drakula halott és élvezi

***** Vörösmarty Mihály: Szózat

***** Petőfi Sándor: Nemzeti dal

***** József Attila: Óda

***** Pilinszky János: Apokrif

Gondolatok:

****Borges: Tlön, Uqbar, Orbis Tertius / Bábeli könyvtár